

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
52
IN NEDERLAND 60 Cts

Gelukkig Nieuwjaar!

RM.

VANDAAG IS HET KERSTMIS!

JE bent waarschijnlijk nog moe van het kerstfeest en de middernachtmis, maar vandaag telt geen vermoeidheid want we vieren de schoonste dag van het jaar : de herinnering aan Kristus' geboorte.

En morgen, en overmorgen, en de twee volgende weken heb je weer vakantie, en kun je nog eens genieten van heerlijke vrije dagen en alles doen wat je wenst : brieven en kaartjes schrijven naar vrienden en kennissen, boeken lezen, familieleden en vrienden bezoeken, tochtjes maken per fiets en te voet, platen spelen, wat orde brengen in de rommelzolder, enz.

Diegenen onder jullie die de gelegenheid krijgen hun ouders te vergezellen naar de wintersporten, zullen moeten oppassen niet met een gebroken been naar huis te komen, want wie niet met ski's en dergelijk tuig vertrouwd is, loopt gevaar een onaangename vakantie te krijgen.

Wat je ook mag doen, en waar je ook je kerstverlof mag doorbrengen, één ding mag je niet vergeten, en dat is je levenslust overal mee te nemen en al de mensen die je ontmoet bij te maken door je eigen vrolijkheid. Wanneer je dat doet, zul je na de vakantie klaar staan om de tweede trimester met meer moed aan te pakken, en je studies met groter sukses verder te zetten.

Ik wens je een heerlijke vakantie!

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

ARGENTINA ESPERANTO-LIGO, Casa Correo 44, Rosario, Argentinië, *zoekt korrespondenten voor een goede groep esperanto-leerlingen. Jong en oud welkom. Verzekerd antwoord.*

BRUNO LEROY, Kardinaal Lavigeriestraat, 13, Etterbeek-Brussel, *zou graag korresponderen met een Kuifjeslezer van 12 à 15 jaar uit Duitsland, die Duitse postzegels verzamelt. Bruno schrijft Nederlands en Frans.*

LUC ARIJS, Em. Van Becelaerelaan, 83, Bosvoorde-Brussel, *wenst te korresponderen met een Kuifjeslezer van 12 à 15 jaar uit Zwitserland. Luc verzamelt Zwitserse postzegels.*

MICHEL DAENEN, rue des Champs, 7, Liège (Luik) België, *wenst te korresponderen met een Hollandse Kuifjeslezer van ongeveer vijftien jaar, liefst uit Amsterdam of Rotterdam en studerend aan een middelbare school.*

RIA AARTS, Schoolstraat, 39, Heer- Maastricht (Nederland), *verzamelt postzegels, houdt van muziek, tekenen, schilderen, dansen en zwemmen en ook van film en toneel*

VERGEET NIET

iedere avond en 's zondags 's namiddags te kijken naar de filmstroken van de T.V.-film DE SCEPTER VAN OTTOKAR met Kuifje, Bobbie en de politiemannen Janssen en Janssens. En laat vrienden en vriendinnen die thuis geen televisietoestel bezitten van de vreugde delen: vraag aan je ouders of je hen 's zondags 's namiddags mag inviteren.

Wij wensen je veel kijk- en luistergenot!

WAAROM...

zou je geen lid worden van de KUIFJE'S KLUB?

DAT kan heel eenvoudig. Je stuurt ons je naam, geboortedatum, volledig adres, pasfoto en 10 F. (voor niet abonné's) en dan krijg je van ons een prachtige lidkaart, een rooster voor het schrijven en ontcijferen van geheime boodschappen en een schitterend kenteken.

LEVE DE KUIFJE'S BON

DE verzamelaars van Kuifje's bons krijgen in ons nummer van volgende week een aangename mededeling. Eens te meer wordt de reeks van onze geschenken uitgebreid. Vandaag mogen wij er nog niet meer over vertellen, maar volgende week zul je alle gewenste details over deze nieuwigheid aantreffen in onze wekelijkse Kuifje's bon rubriek. Nog enkele dagen geduld!

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY DOOR TIBET

HET HUIS VAN DE STERKSTE

SCENARIO VAN GREG

Om Kid Ordinn te bevrijden, heeft Chick Bill werk gezocht op de Dry Bourbon-ranch...

(Wordt voortgezet.)

BADEN POWELL

Groot Brittannië, 1914. Na de oorlog tegen de Boeren keert B.-P. naar Groot Brittannië terug. Daar zijn «Handleiding voor de Verkenner» veel sukses heeft bij de jeugd en hij veel voor een grote jeugdorganisatie voelt, sticht hij de Scoutsbeweging. De koning verheft B.-P. in de adelstand en vraagt hem heel zijn verdere leven aan het scoutisme te wijden. Als de oorlog uitbreekt zijn de scouts van B.-P. paraat.

B vraagt opnieuw in het leger te worden ingelijfd. Men antwoordt hem echter dat Engeland geen gebrek heeft aan flinke officieren en dat zijn aanwezigheid aan het hoofd van de scouts absoluut noodzakelijk is. B.-P. legt zich bij deze beslissing neer.

(Wordt voortgezet.)

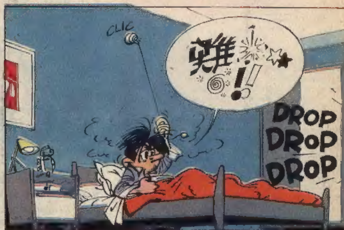
Ton en Tinneke

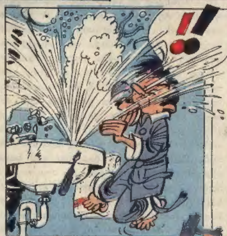

DOOR Franquin

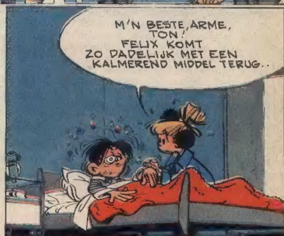

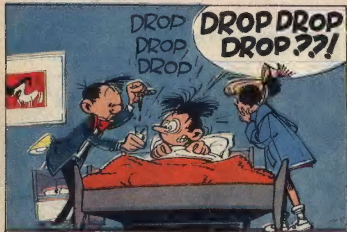

KUIFJE IN HET BUITENLAND

VERLEDEN week kreeg ik het bezoek van enkele vrienden die ik in verschillende jaren niet meer had gezien : ze woonden nl. drie jaar lang te Seattle in de Amerikaanse Far-West. Het eerste wat ze me verzekerden was, dat ze « Kuifje » iedere week met spanning hadden verwacht en gelezen, en dat verschillende van hun Amerikaanse kameraden met belangstelling het blad regelmatig kwamen inkijken, en ze dan voor hen vertalingen moesten improviseren.

Mijn vrienden vertelden me ook allerlei anekdoten en wetenswaardigheden over het leven van de Amerikaanse jeugd, dat nog al sterk verschilt van het dagelijks leven bij ons. Daar ik weet dat je daar ook nog wat meer zoudt willen over vernemen, heb ik mij voorgenomen in een van onze volgende nummers eens een uitgebreid vraaggesprek met die Vlaamse vrienden uit Amerika te publiceren.

Maar Kuifje heeft niet alleen vrienden in Amerika. Er zijn Vlaamse en Hollandse jongens en meisjes in meer dan veertig landen, gelegen in de vijf werelddelen, die ook iedere week « Kuifje » met belangstelling verwachten en met aandacht lezen. Zij hebben natuurlijk ook inlandse vriendjes en vriendinnetjes die voor ons blad belangstelling hebben, en aan wie zij ook uit « Kuifje » allerlei moeten vertalen.

Waarom zouden deze Vlaamse en Hollandse jongens en meisjes uit Argentinië, Canada, Indonesia, Zuid-Afrika, Korea, enz... geen medewerkers worden van ons blad ? Zij kunnen ons nl. allerlei foto's, dokumentatie, wetenswaardigheden bezorgen, samen met een verslag over het dagelijks leven van de jeugd in het land waar zij wonen. Het interesseert de Vlaamse en Hollandse lezers te weten hoe jonge Argentijnen, Zuid-Afrikanen, Koreanen, enz... leven, d.w.z. wat ze zoal eten, hoe ze eten, welke hun geliefkoosde spelen zijn, waar zij hun vakantie het liefst doorbrengen en hoe de school er georganiseerd is, enz...

Wij verwachten vele inzendingen uit al deze vreemde landen en de beste zullen wij beslist gebruiken voor publicatie in ons blad. Zet jullie eens aan het werk, vrienden van overzee !

LUC VARENNE

WENST JE GELUKKIG NIEUWJAAR !

MEN ziet het einde van het jaar steeds met een zekere ontroering naderen. Kerstmis en Nieuwjaar zijn mooie feesten en schenken de gelegenheid vrienden en kennissen de beste wensen aan te bieden. Alvorens ik daartoe overga wil ik even herinneren aan een bijzonder mooie kerstdag... op sportgebied natuurlijk. Het is reeds vier jaar geleden en het gebeurde te Parijs : de grote voetbalmatch Frankrijk-België. De Franse ploeg speelde buitengewoon goed en had een reeks overwinningen geboekt. Tegen de sterke ploeg van Moskou had zij het er zelfs met een match nul afgebracht. Onze Rode Duivels gingen dus met een benepen hart naar Parijs en... zij overwonnen. Dat was werkelijk een mooie dag ! En de held van die match : Armand Seghers, de keeper van Gantoise. Men noemt hem in Frankrijk « de man met de pet », omdat hij zijn kleine pet verloor iedere keer hij uitliep. Onnodig te vertellen dat de Belgen die overwinning op plezierige wijze hebben gevierd !

Dit is dus reeds vier jaar geleden. De match Holland-België daarentegen ligt iedereen nog fris in het geheugen. De Hollandse ploeg was prachtig en de Belgische ? Ja, wat valt er daarover nog te vertellen... Ze was buitengewoon slecht. Onze vrienden van boven de Moerdijk juichten bij iedere goal die hun ploeg maakte : ORANJE BOVEN ! En inderdaad, Oranje boven met recht en reden !

EN nu mijn wensen. Wel, ik wens dat wij volgend jaar weer een betere nationale voetbalploeg zouden hebben en ik wens ook dat onze renners er zouden in slagen eindelijk weer eens de Ronde van Frankrijk te winnen. Regenboogtruien behalen is prachtig, maar de gele trui is toch ook niet te versmaden. Wat denken jullie daarvan ? Onze atleten hebben in het afgelopen jaar geluk gehad. Ze wonnen zelfs de Cross der Naties. Misschien gelukt het ons in 1958 weer. Dat ware te wensen. Een hartelijke groet gaat hier dan aan Roger Moens, die ons volgend jaar misschien mooie suksessen kan bezorgen. En ik mag onze tenniskampioenen Washer en Brichant toch niet vergeten. Op sportief gebied deden zij in het afgelopen jaar meer dan wie ook. Zij brachten onze tennissport op hoog niveau. Wij wensen hen het allerbeste en hopen hen in het volgend jaar nog heel dikwijls te mogen bewonderen.

En tot slot, vrienden-lezers van boven en beneden de Moerdijk, van ganser harte : « Zalig en Gelukkig Nieuwjaar ! ».

DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

De Waterschorpioen

HIJ is slechts 2 cm groot, maar zeer gevaarlijk. Alles wat binnen zijn bereik komt, wordt ongenadig gedood en opgegeten. Hij leeft in het water en kleine vissen, dikkoppen, water-vlooien, enz... vormen zijn dagelijkse schotel. Maar zelfs als de waterschorpioen zich dik en rond heeft gegeten, zaait hij nog dood en vernieling in zijn omgeving. De waterschorpioen kruipt traag door de rotte bladeren wier kleur hij trouwens heeft. Hij is dus uitstekend gecamoufleerd en het is moeilijk hem tussen die bladeren op te merken. Soms hangt hij met de kop naar beneden aan een waterplant en alleen zijn snorkel komt aan de oppervlakte uit. Wat, een snorkel zoals de duikboten ? Ja inderdaad, de snorkel van de waterschorpioen is een lange buis aan het uiteinde van zijn lichaam geplaatst en die hem toelaat regelmatig zuurstof op te doen.

De waterschorpioen heeft zes poten, maar daarvan zijn er twee die de vorm hebben van gearticuleerde scharen of grijparmen. Het is met deze instrumenten dat hij zijn prooien grijpt. Om zijn prooi te verschalken opent de waterschorpioen zijn twee poten als een val, hij werpt het hoofd naar achter en wacht zo roerloos tot het slachtoffer nadert. Dit laatste wordt brutaal in de scharen gegrepen en dan doorboort door een soort van buisje, dat tevens dient om de prooi helemaal leeg te zuigen. Het lege omhulsel laat de waterschorpioen liggen. Dat buisje is een echt moordinstrument. Inderdaad, langs dit buisje spuit de waterschorpioen gif in het lijf van haar slachtoffers. Deze laatsten worden daardoor onmiddellijk verlamd. Naar het schijnt zou zelfs een kikker de beet van een waterschorpioen niet overleven.

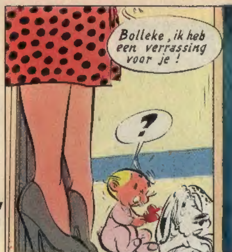
Volgende week : DE SCHORPIOENVLIEG

SESAM, OPEN U!

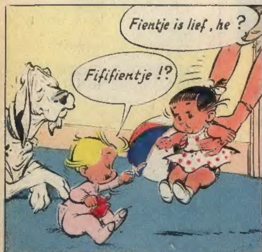
DRIE of vier eeuwen geleden trok een groep Chinese soldaten door het Pamirgebergte dat Turkestan van Tibet scheidt en een 7.900 meter hoge kruin heeft. Ze werden overvallen door de koude, ze hadden honger en kwamen om. Om deze tragedie werd er een zeer mooie legende geweven, nl. deze : de soldaten vervoerden koffers gevuld met prachtige edelstenen. Alvorens te sterven bundelden zij hun laatste krachten en maakten van de lijken van hun paarden tegen de flank van de berg een trap, Deze trap leidde naar een bijna ontoegankelijke grot en daarin verborgen zij de schat die hen was toevertrouwd. Misschien ligt er enige waarheid in deze legende, want Russische en Chinese alpinisten zijn er thans op uitgegaan om de grot van Ali Baba, want deze legende is al even mooi als het sprookje van Ali Baba en de veertig rovers, terug te vinden. Zij vonden geraamten van mensen en van paarden en Russische geologen menen, dat zij de bewuste grot ontdekt hebben. De ingang van deze grot is echter versperd door een stenen muur van tien meter dikte, die schijnbaar door mensenhanden werd gebouwd. De alpinisten zijn verplicht een gang te houwen in de steile rotswand en dat zal naar schatting twee maanden werk vergen. Misschien staan ze dan voor de grot en kunnen ze zeggen : « Sesam, open u ! ».

BOLLEKE, SNOLLEKE en FIENTJE

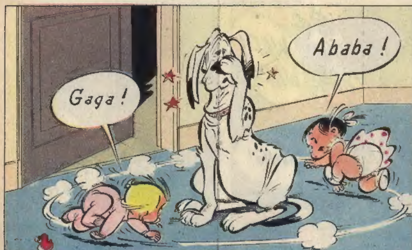
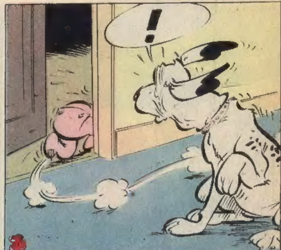

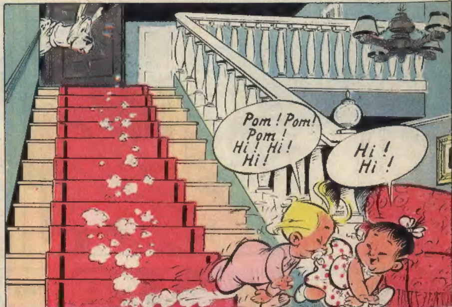

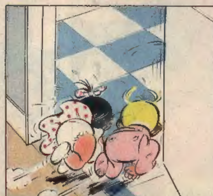

KAiiii!
BOP!

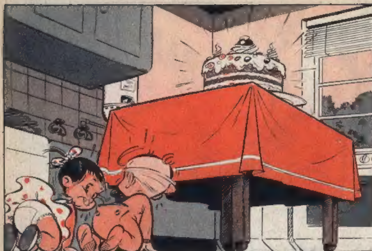
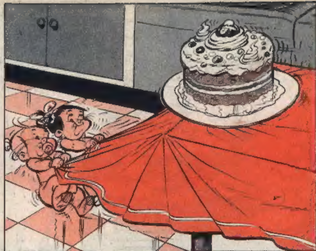
Abla! Ho! Adada!... Abo! Aba!
Baa!

BAA?
Baa!

Gaga!
Ababa!

!

POM! POM! POM! POM! POM! POM!

Pom! Pom! Pom! Hi! Hi! Hi!
Hi! Hi!

Adada!
Agaga!

HOOOO!

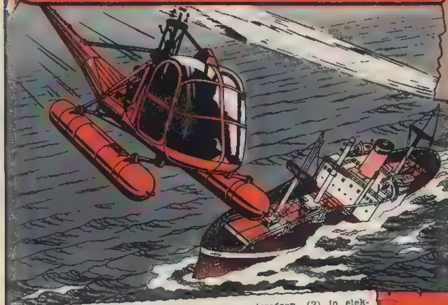

Volgende week : TANTE ZENOBIE.

Einde

TELECOMMUNICATIES

De draadloze

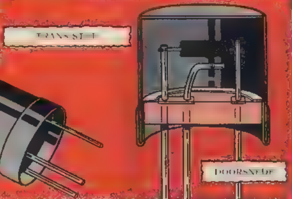

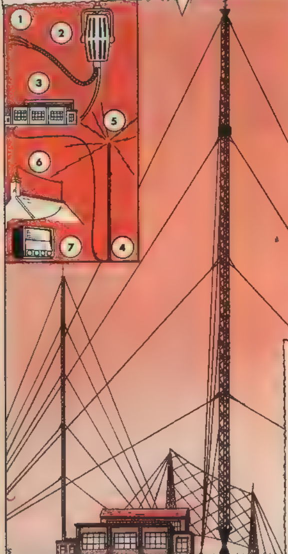
GEACHTE luisteraars, op dit ogenblik varen Carlsen en Dancy aan boord van de sleepboot Turmoil naar de kust van Groot Brittannië toe. Om 16 uur 12 zonk de « Flying Enterprise ». Zo eindigde een boeiende radioreportage, een van de meest spannende se, dert de radioreportage van de boksmatch tussen Dempsey en Carpentier op 2 juli 1921

Over heel de wereld kent men thans de radio of telegrafie - zonder - draad Meer dan 40.000 stations zenden radioprogramma's uit en boeien miljoenen luisteraars.

Hoe werkt de radio ?

DE geluidstrillingen worden (1) door een microfoon, (2) in elektrische trillingen omgezet. Met behulp van een zender (3) en een zendantenne (4) wordt de aeter in trilling gebracht. Deze golven of trillingen noemt men Hertzgolven Deze golven opgevangen door een ontvangantenne (6) worden door het ontvangtoestel in elektrische trillingen getransformeerd. De luidspreker maakt er tenslotte weer geluids- of luchttrillingen van.

IN een gewone radio vindt men o.m. de lampen, een kluwen van draden, weerstanden, enz. In de moderne ontvangposten zijn de vele draden vervangen door een plaat uit een isolerende stof, waarop de stroom werkelijk gedrukt wordt De lampen moesten de plaats ruimen voor de transistors. De transistor is eigenlijk een fragment germanium. Meestal wordt germanium getrokken uit zinkerts. De transistor ziet er uit als een soort capsule, waaruit draden lopen die aan de stroom gekoppeld worden. Een transistor is kleiner dan een normale radiolamp, praktisch, onbreekbaar, verslijt niet en verbruikt zeer weinig.

ER zijn heel wat mensen die niet alleen hun eigen ontvangpost hebben gebouwd, maar ook de zender ! Zij vangen soms S.O.S seinen op van schepen in nood en delen die dan aan de grote zendstations mee Door de aeter knopen zij onderlinge vriendschapsbanden aan Het spreekt vanzelf dat zij voor hun uitzendingen niet over de golflengten kunnen en mogen beschikken waarop de grote radiostations uitzenden

(Wordt voortgezet)

KUIFJE *vertelt je...*

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE KONING WIL HET

PHILIPS IV of Philips de Schone van Frankrijk was de kleinzoon van Lodewijk de Heilige. Hij volgde zijn vader, Philips III, in 1285 op en hij regeerde tot in het jaar 1314. Philips de Schone was een vorst die met vaste hand regeerde en in de annalen van ons land goed gekend is. Hij was het immers die de Gulden Sporenslag verloor te Kortrijk in 1302.

1. - HIJ MAAKTE DE WET

PHILIPS de Schone had een Raad en raadgevers die hij liefst verkoos tussen de rechtsgeleerden. Als regel gold deze slogan: « Indien de koning het wil, zo wil het de wet ». Het was dus de koning die de wet maakte. De bijzonderste raadgevers van Philips de Schone waren: Pierre Flote, die kennen we reeds, Enguerrand de Marigny en Guillaume de Nogaret die Pierre Flote, gesneuveld op het Groeningeveld, opvolgde.

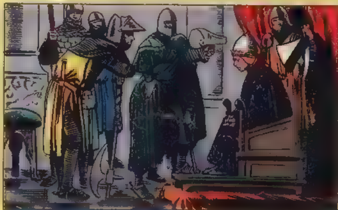
2. - NAAR ROMEINS VOORBEELD

DE koning van Frankrijk wilde zijn koninkrijk uitbreiden en machtig zijn. Misschien droomde hij er wel van te heersen als een Romeins Cesar. Hij palmde de oever van de Rhône in, Champagne en, door zijn huwelijk met Jeanne van Navarra, werd hij koning van Frankrijk en van Navarra. Op een bepaald ogenblik was hij ook in het bezit van Vlaanderen. Om meer geld in de la te krijgen, maakte hij het ... zelf. Dat werd hem echter kwalijk genomen !

3. - HET GELD VAN DE KLOOSTERS

DE geestelijken waren zeer rijk in Frankrijk en daarom hief Philips de Schone in 1296 een zware belasting op de inkomsten van de bisdommen en van de kloosters. De geestelijken deden beroep op paus Bonifacius VIII en er ontstond een konflikt tussen de koning en de paus. Pierre Flote vervalste de pauselijke bul en wierp de pauselijke gezant in de gevangenis.

4. - DE PAUS GEVANGEN

BONIFACIUS VIII dreigde de koning met excommunicatie. Om dit te verhinderen zette Guillaume de Nogaret een aanslag op touw. In september van het jaar 1303 trok hij binnen in het pauselijk paleis, slingerde de paus, die tachtig was, allerlei verwijten naar het hoofd en zou hem ook een kaakslag gegeven hebben. De paus werd na drie dagen bevrijd, maar stierf van emotie korte tijd nadien.

5. - SICILIAANSE VESPERS

PHILIPS DE SCHONE hief de orde van de Tempelieren op. In maart 1282, omstreeks vespertijd, werden de Franse ridders te Palermo vermoord. Dat waren de Siciliaanse Vespers. Philips de Schone trachtte de Franse heerschappij op Sicilië opnieuw te herstellen, maar dat mislukte. Hij huwde zijn dochter uit aan de prins van Wales en ook dat bracht hem weinig geluk. Hij had een heleboel last met de vrouwen van zijn drie zonen en stierf in 1314 rijk en machtig, maar met een somber voorgevoel.

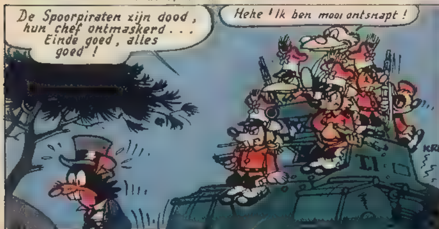
(Wordt voortgezet.)

DE SPOORPIRATEN

DOOR R MACHEROT

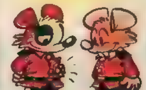
Dank zij Chloro en Minimum werden de inwoners van Notenschelp van de Spoorpiraten verlost

DE SPOORPIRATEN, DIE NOTENSCHELP DEDEN BEVEN, VERDWIJNEN AAN DE HORIZON... NOOIT HEEFT MEN HEN NOG TERUGGEZIEN... DANK ZIJ CHLORO KWAM ER WEER VREDE EN WELVAART OP HET EILAND...

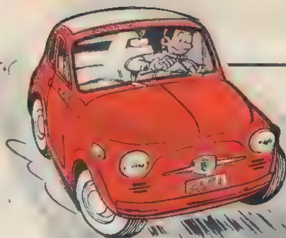

TOEN DE VREDE WAS WEERGEKEERD WERDEN ONZE HELD EN ZIJN ONAFSCHEIDELIJKE VRIEND UIT HET LEGER ONTSLAGEN. ZE KREGEN VAN DE KONING EEN MOOIE BELONING... DAARMEE KONDEN ZE EEN MOOI HUISJE AAN DE OEVER VAN DE ZEE KOPEN EN NU GENIETEN ZE EINDELIJK VAN EEN HEERLIJKE VAKANTIE!

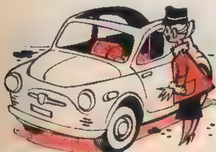
Einde

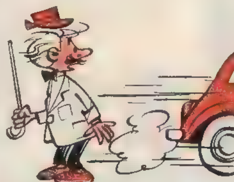

een puike kleine wagen

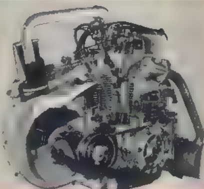
DE kleine wagens komen steeds meer in trek. Ieder jaar rijden er meer auto's en ieder jaar worden de verkeersproblemen ingewikkelder. Een wagen is voor de moderne mens eigenlijk geen luxe meer. Hij wordt meer en meer werkinstrument. De autokonstrukteurs moeten hiermee rekening houden en moeten er voor zorgen dat de auto's stevig en soepel zijn en dat zij een redelijke snelheid kunnen ontwikkelen. Het is bovendien ook aangenaam en, om zo te zeggen noodzakelijk, dat de wagen die in de week werkinstrument is, 's zondags kan dienen voor een prettig ritje in familie.

De laatste Fiat 500 voldoet aan deze voorwaarden. Het is een kleine maar een puike wagen. De faam van de Fiat hoeft trouwens niet meer gemaakt, deze Italiaanse firma immers begon eerst met het bouwen van kleine wagens en wel met een 500 Dat was in 1936.

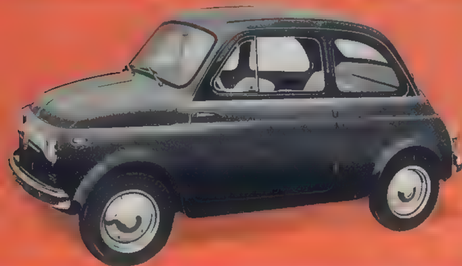

De nieuwe Fiat 500 heeft volgende eigenschappen : eenvoudig, stevig, vlug, komfortabel. De motor heeft twee cylinders. staat achteraan en ontwikkelt 13 PK met 4.000 omwindingen per minuut. De motor loopt stil en men voelt er niet te veel trillingen van. Het motorblok en de cylinderkoppen zijn in aluminium. De carburator werkt onder overdruk en de afkoeling van de cylinders wordt verzekerd door een centrifugale ventilator. Er zijn vier versnellingen, de tweede gaat tot 40, de derde tot 60, de vierde is overdrive. De suspensie is goed. Vooraan wordt zij verzorgd door transversale bladveren die op twee punten aan de carrosserie bevestigd zijn en als stabilisator dienst doen, tijdens het asymmetrisch slingeren van de wielen. Achteraan zijn de slingerende armen elastisch aan de kader gehecht en zijn er spiraalveren. De Fiat 500 is voorzien van hydraulische remmen. Het benzinereservoir kan 21 liters benzine bevatten en het gemiddeld verbruik is 4,5 liter per 100 km, 6 liter wanneer men de maximum snelheid aanhoudt.

De motor van de FIAT 500

De Fiat 500 kan dienst doen als praktisch en nuttig werkinstrument en is steeds geschikt voor aangename uitstapjes met een kleine familie; een talrijk kroost zou er natuurlijk geen plaats in vinden.

SNEL DAMHERT *is verdwenen*

Buffalo Bill zat ... gesteld worden. Op het laatste nippertje komt Snel Dam...

De verrader ontmaskerd

« HALT ! » schreeuwde een stem die opklonk achter de groep gevormd door de Wijzen van de stam en Grijze Beer. De grote sachem keerde het hoofd om en vroeg : « Wie heeft daar gesproken ? » — « Ik, Snel Damhert ! luidde het antwoord. Herkent Grijze Beer de zoon van Witte Valk niet meer ? » De vader van de jonge Indiaan was zichtbaar verheugd en deed een stap voorwaarts. Buffalo Bill slaakte een diepe zucht van verlichting en Gomez werd lijkbleek. Enkele ogenblikken nadien sprong Snel Damhert hijgend van de lange snelle rit van zijn paard, naderde Grijze Beer en groette de grote sachem met diepe eerbied. Een ogenblik lang bekeek de grijsaard zijn kleinzoon met een tederheid die een scherpe tegenstelling vormde met zijn streng, majestatisch uiterlijk.

« DAT Snel Damhert spreke ! zei de grote sachem eindelijk. Waar was hij gedurende de laatste dagen ? » — « In het huis van de blanke chef ! Snel Damhert was van zijn paard gevallen, een man had op zijn paard geschoten en deze man zou Snel Damhert beslist gedood hebben indien er op dit ogenblik niet iemand tussenbeide gekomen ware. » Deze verklaring maakte een diepe indruk op de Roodhuiden. « En beschuldigt Snel Damhert iemand van deze aanslag ? » vroeg Grijze Beer. De knaap aarzelde niet, hij wees naar Gomez en antwoordde : « Dat Bleekgezicht is de dader. Hij alleen wist waar Snel Damhert de antiloop met de broze poten ging jagen. Hij wou Snel Damhert doden, want hij wist dat de zoon van Witte Valk de verraders verafschuwt ! »

GOMEZ keek om zich heen met de blik van een opgejaagd dier. Hij zocht een uitweg. « Hugh ! zei Grijze Beer. Indien dat waar is heeft Bleekgezicht een grote misdaad bedreven. Wat kan hij hierop antwoorden ? » — « Het is niet waar ! Geen woord is waar van heel deze geschiedenis ! » kreet Gomez. « Ik spreek de waarheid ! antwoordde Snel Damhert. Indien Pae-Has-Ka me niet geholpen had, dan zou ik mijn broeders nooit te rug gezien hebben ! Mijn lichaam zou nu rotten op de uitgestrekte prairie ! » Toen sprak Witte Valk tot zijn zoon : « Snel Damhert, bedoel je dat Pae-Has-Ka je het leven heeft gered ? »

DE jonge Indiaan knikte bevestigend en vertelde dan omstandig hoe de aanslag was gepleegd en hoe Buffalo Bill hem had gered. Bill Hickok had hem op zijn paard gezet en naar fort Mac Pherson gevoerd. Hier had de dokter hem goed verzorgd. De vertelling van Snel Damhert had twijfel gewekt in het hart van de Indianen. Er hing een doodse stilte over de dorpsplaats. Ze konden niet begrijpen hoe de man, die toch hun bondgenoot was, zijn geweer op Snel Damhert had kunnen richten, terwijl hun vijand een van hun broeders in nood te hulp was gekomen.

EINDELIJK sprak Grijze Beer en zijn stem beefde van ontroering. « Waarom heeft Pae-Has-Ka niets gezegd op het ogenblik dat mijn krijgers hem wilden doden ? » — « Ik wist niet wat er van Snel Damhert was geworden, antwoordde Buffalo Bill eenvoudig. Ik vreesde dat Grijze Beer en Witte Valk me niet zouden geloofd hebben. »

DE Roodhuiden mompelden goedkeurend. Gomez deed een wanhopige poging om de kring die zich rond hem had gevormd te doorbreken. Hij haalde zijn revolver te voorschijn en bedreigde de Indianen. Deze laatsten hadden deze reaktie echter voorzien en in een oogwenk was Gomez ontwapend en overmeesterd. Toen alles weer rustig was geworden, naderde Snel Damhert Grijze Beer en vroeg het woord.

(Wordt voortgezet.)

OPERATIE JUPITER

EEN KWARTIER LATER KEERT DAN TERUG . . .

Julie hebben me dus begrepen: gebruik de reserve - zuurstofmaskers, dan kunnen we vlugger vliegen .

All right !

Alles is in orde , senor !

Uitstekend ! We begeven ons onmiddellijk op weg !

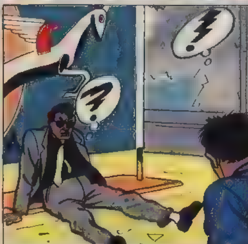
Als alles goed gaat, zijn we binnen drie uur in Brazilië . Klaar , Piet ?

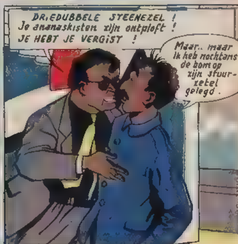
O.K, kapitein !

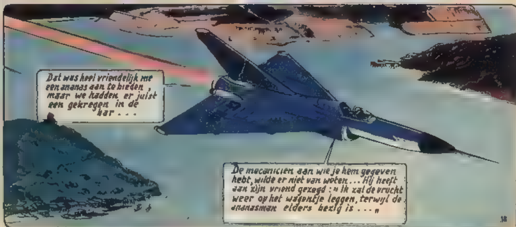

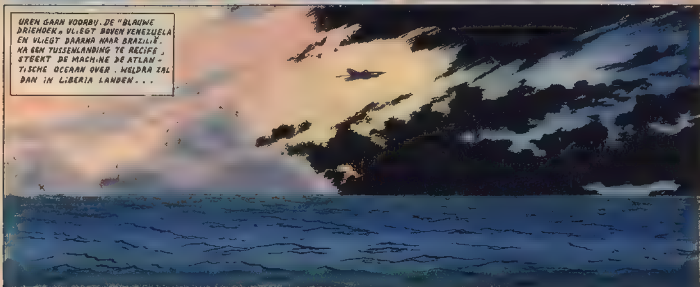
hebben gezworen hem uit de weg te ruimen

TEKST EN TEKENINGEN DOOR A. WEINBERG

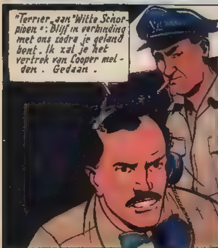

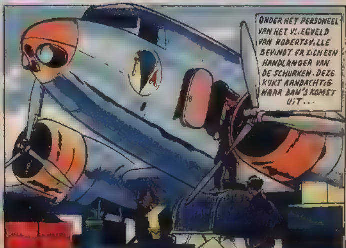

De valstrik

[illegible] hoofdstuk van onze roman : De Samoerai van de Zwarte Zon

Marc Larcher zoekt met de Amerikaan Mulligan naar een schat die door de Japanners verborgen werd. Zij worden sedert geruime tijd op de hielen gevolgd door de Samoeraï van de Zwarte Zon. Marc volgt het spoor van Antonelli, een wapenbroeder van Mulligan die een stuk van het geheim bezit.

HET nummer van de kamer van Antonelli, a. u. b. !

— 67, op de zesde verdieping.

Marc dankte de portier met een hoofdknikje en steeg met de lift naar de zesde verdieping. De kamers gaven uit op een slecht verlichte gang, de vloer was bedekt met een versleten tapijt. Met vlugge stap liep de zeeman naar nummer 67. Onder de deur kwam er geen enkel lichtstraaltje piepen. Hij klopte zacht aan, dan wat luider en nog een beetje luider, maar er kwam geen antwoord. Hij wachtte een tijd, klopte dan hard op de deur en riep : « Antonelli ! ».

Op het einde van de gang werd er een deur geopend en een oude dame kwam kijken wat er gaande was. Marc leunde het oor tegen de deur maar vernam niet het minste gerucht. Niets scheen de stilte in de kamer te verstoren dan de druppels water die uit een slecht gesloten kraantje sijpelden. Marc lei de hand op de klink en tot zijn grote verrassing ging de deur onmiddellijk open... Ze was niet gesloten geweest.

De zeeman voelde zich door een nijpende angst bevangen. Hij had goesting om te keren en moest tegen zijn angst vechten om enkele stappen in de donkere kamer te zetten. Hij stootte tegen iets, bukte zich, tastte op het tapijt en voelde een metalen voorwerp. Hij huiverde, want het was een mes dat hij in handen hield. Hij week naar de deur en zocht met bevende handen naar de lichtschakelaar. Hij vond die en een heldere lichtstraal flitste plotseling door de duisternis. Verblind sloot Marc een sekonde de ogen. Toen hij ze weer opende verstijfde het bloed hem in de aderen. In het midden van de kamer lag er een man met de neus tegen de grond. Dan bekeek hij het voorwerp dat hij in handen hield... het was een Japanse dolk. Hij wierp het gevaarlijk wapen weg en bleef lange tijd onbeweeglijk staan. Allerlei gedachten dwaalden hem door de geest en de herinnering aan de oude vrouw die hem gezien had deed hem schrikken. Hij liep naar de deur, sloeg ze dicht en leunde er tegen aan om zijn ontroering te overmeesteren.

Toen drong het tot hem door dat Antonelli, want het was ongetwijfeld Antonelli die daar lag, misschien nog niet dood was. Hij knielde naast het roerloze lichaam neer, gleed voorzichtig de arm onder de hals van de man, hees hem op en sleepte hem tot op het bed. Op het nachttafeltje lag er een schaar, hij greep ze en sneed het vest en het hemd van de ongelukkige los. Een oogopslag was voldoende om er hem van te overtuigen dat hier niets meer te doen viel. De man trachtte zich op te richten en een hese kreet ontsnapte aan zijn mond. Hij opende de ogen, klampte zich aan het vest van de zeeman vast. Deze boog zich diep voorover en hoorde nauwelijks verstaanbaar :

— De Ja... de Ja... de Japanners...

Dat was alles. Het hoofd van de man viel terug achterover. Hij was dood. De hand viel slap neer en opende meteen de klederen die Marc had losgesneden een beetje verder. Op de schouder van Antonelli ontdekte Marc toen minuscule blauwe tekens. Hij schoof het hemd een beetje verder weg en herkende Japanse lettertekens. Hij kon ze niet lezen, maar toch wist hij wat ze betekenden en hij kon een kreet van verrassing niet onderdrukken. Die tekst immers was het vervolg op de geheimzinnige boodschap die Mulligan hem had getoond. De geheimzinnige tekens, getatoeëerd op de linkerschouder van Mulligan, gaven de sleutel van het geheim, de sleutel waarvoor de Amerikaan en de Samoeraï van de Zwarte Zon reeds zolang met elkaar streden. Uit vrees dat het stuk rijstpapier hem zou ontstolen worden of dat hij het zou verliezen, had Antonelli de tekens op zijn schouder laten tatoeëren. Door toeval had Marc ze ontdekt en het was onwaarschijnlijk dat de Japanners ze voor hem zouden gezien hebben.

★

MARC vergat zijn omgeving, hij haalde zijn notaboekje en zijn pen uit zijn zak en met trillende hand schreef hij de Japanse lettertekens af. Zijn voorhoofd was klam en hij meende te zullen stikken van ontroering en opwinding. Toen hij met zijn werk klaar was, hoorde hij in de verte een gerucht dat hem deed opschrikken. Hij spitste het oor en inderdaad... In de verte huilde een sirene. Het gehuil naderde vlug, het zwol aan, het drong door de muren, de ruiten en de zware gor-

dijnen van de hotelkamer. Neen, dàt was de brandweer niet... het was de politie. Marc was er onmiddellijk van overtuigd dat de politiewagens met grote snelheid in de richting van het hotel reden. Hij schrok niet meer toen het geloei plotseling aan de hoek van de straat was. Toen begreep hij echter in welke vreselijke situatie hij zich bevond. Hij was alleen in de kamer van een man die vermoord werd en alles wees er op dat hij de moordenaar was. Hij had de Japanse dolk opgeraapt en ongetwijfeld waren het alleen zijn vingerafdrukken die men op dat wapen zou terug vinden. Men zou zijn vingerafdrukken ook vinden op de muur die hij had afgetast om de lichtschakelaar te vinden, hij had de vermoorde man van de grond opgeraapt en hem op het bed gelegd en daarbij was er bloed op zijn vest gedrupt... De portier had hem zien voorbij komen, hij had voordien niemand anders naar de kamer van Antonelli zien gaan, niemand had Antonelli trouwens tevoren gevraagd en er was de oude vrouw die hem voor de deur van de vermoorde man had zien staan. De getuigenissen van al deze mensen zouden hem verpletteren en bewijzen dat hij schuldig was...

De zeeman gaf er zich rekenschap van dat hij blindelings in de val was gelopen die de Samoeraï voor hem hadden gespannen. Zij hadden Antonelli uit de weg geruimd wel wetend dat Larcher er uiteindelijk zou in slagen het adres van deze laatste in handen te krijgen. Zij wisten dat hij naar het hotel zou komen en dat hij er niet meer als vrij man zou buiten gaan. Ze hadden de deur van de kamer met opzet open gelaten en het wapen zodanig gelegd dat hij er met de voet moest tegen schoppen en het machinaal zou oprapen. De rest liet zich makkelijk raden. Ongetwijfeld had er een van hun spionnen post gevat voor het hotel. Zodra hij wist dat de zeeman naar de kamer van Antonelli liep, had hij zich verwijderd om de politie telefonisch te verwittigen...

Als een bliksemflits gleden al deze beelden aan Marc voorbij. Beneden in de straat stopten de politiewagens voor hotel Albani. De sirenes staakten hun hartverscheurend geloei. Portieren werden geopend en met een smak dichtgeklapt. Men hoorde lawaai en kreten in het hotel. Zware stappen kwamen de trap op. Beneden in de straat liepen de nieuwsgierigen samen. Links en rechts klonken schrille politiefluitjes door de nacht.

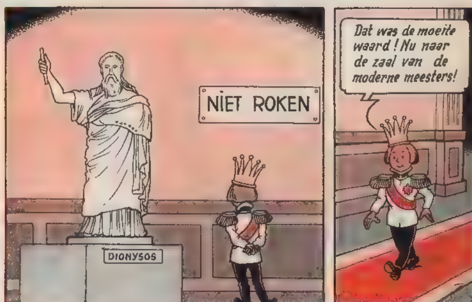
In de kamer zocht Marc zenuwachtig en wanhopig naar de dolk die hij enkele minuten tevoren walgend had weggegooid. Het wapen was onder een meubel gegleden. Marc draaide en keerde, maar vond de dolk niet. Van zenuwachtigheid botste hij tegen de muren aan zoals een vlieg die in een bokaal gevangen is. Uiteindelijk gaf hij het op en repte zich naar de deur. Hij knipte het licht uit, het was te laat... In de gang hoorde hij reeds stappen. Hij sloeg de deur vlug dicht, draaide de sleutel om en grendelde ze. Dan week hij langzaam achteruit en keek star naar de dunne houten deur, het enige wat hem nog van de politie scheidde. Er werd op de deur gebonkt en een autoritaire stem riep :

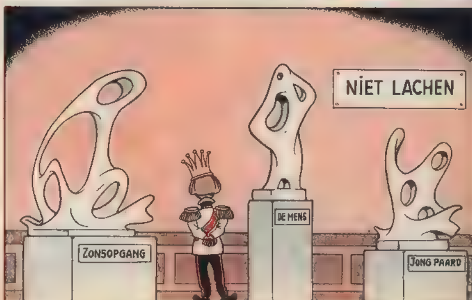
— Politie ! Doe de deur open !

Met de blik van een opgejaagd dier staarde Marc om zich heen. Hij was verloren...

Volgende week :
ZIJN LAATSTE KANS

Fernando CORTEZ

SINDS Christoffel Colombus, in 1492, langs een zeeweg het rijk van de grote Khan trachtte te bereiken, maar in de Antillen landde met een handvol mannen, was er een nieuwe mensensoort geboren: de conquistadores ofte veroveraars. De grootste van deze conquistadores is ongetwijfeld Cortez geweest, de man die het Mexicaanse rijk van de Azteken heeft veroverd.

In 1505, te Salamanca...

Wel, Fernando, geef jij nu je studies op?

Ik voel me geleerd genoeg. Ik ken Latijn, Grieks en de rechten. Ik wil nu leven! Ik heb dienst genomen in het leger van generaal Cordoba om in Italië te vechten!

Maar de student-soldaat voelt niet veel voor het strijdrumoer, maar des te meer voor exploratie.

Officier geworden na het einde van de oorlog, keert Cortez naar zijn land terug. Vandaar scheept hij in naar Cuba, waar hij veel geld verdient als planter. Hij wordt er een van de vertrouwelingen van de gouverneur Diego Velasquez.

Op zekere dag hoort hij een zeeman met name Alvarado praten...

In het westen zijn we langs een landstreek gevaren die door de wilden Yucatan wordt genoemd. De inboorlingen schijnen er beschaafder dan hier. Ze dragen pluimen en juwelen...

Ik zou die onbekende streken willen exploreren. Ik kan zelf zes schepen uitrusten. Geeft u mij uw toestemming om daar een expeditie te ondernemen?...

In november 1518 trekt Cortez met 300 soldaten, 200 Cubaanse Indianen, 13 paarden en 10 kanonnen van Trinidad ter verovering uit naar een grondgebied dat zo groot is als heel Spanje en door miljoenen ontwikkelde mensen wordt bewoond.

RIJK VAN DE AZTEKEN
Tenochtitlan
Yucatan

Op de kust wacht de Spanjaarden een eerste verrassing.

Ja, deze mensen schijnen reeds een oude beschaving te bezitten...

1

De Spanjaarden gaan aan land, en ondernemen een eerste verkenningstocht. De aalmoezenier, pater Olmedo, begint onmiddellijk met zijn zendelingenwerk en de Indianen zijn van goede wil.

Op 21 april 1519 in de baai van San Juan nadert een bootje het admiraalsschip.

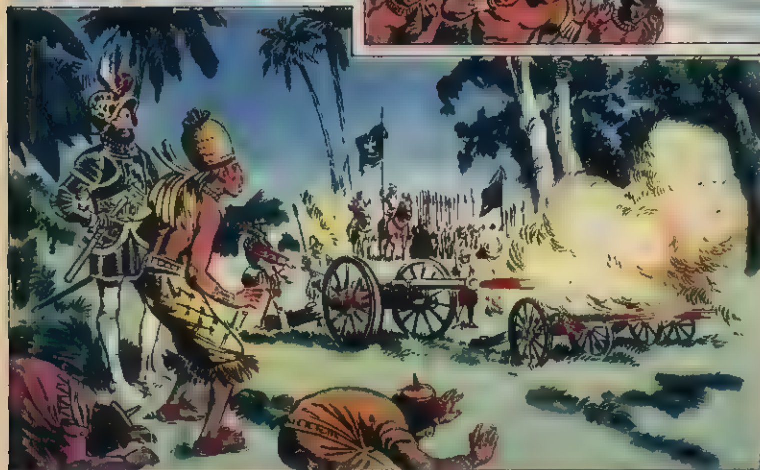

Ik ben Geronimo de Aguilar, een Spaans zeeman. Acht jaar geleden kwam ik tijdens een storm in het water terecht en spoelde hier aan land. .

Ik heb mijn leven gered door een Indiaanse te huwen... Wij kunnen u misschien behulpzaam zijn als tolken...

Fernando Cortez doet zijn krijgsmateriaal ontschepen...
Een mirakel!
Die mens kan nog leven na in twee te zijn gescheurd!...

Ze hebben nooit paarden gezien, en ze menen dat de ruiter en het paard een geheel uitmaken, zo een soort centaur..

Enkele weken later meldt de inlandse gouverneur zich aan.
Ik groet u in naam van mijn meester, keizer Montezuma, de meester van alle Azteken.
Ik ben afgevaardigd door mijn meester, keizer Karel V, de grootste vorst ter wereld. Bewonder zijn macht! Hij gebiedt zelfs de donder!

Die helm die u me hier geeft zal ik vol goud terugbrengen, na mijn meester te hebben verteld wat ik hier heb gezien!

2

Sinds 17 jaar regeerde Montezuma over de Azteken in zijn hoofdstad Tenochtitlan (het latere Mexico). De stad was gebouwd op een rots te midden van de wateren van het Tezcucomeer.

Enkele dagen later bracht een ambassade de keizerlijke boodschap over aan de Spanjaarden.

De kleine legergroep zet zich toch opnieuw in beweging. De inboorlingen verdwijnen uit de dorpen, en nemen al het voedsel mee. Zo krijgen de Spanjaarden niet alleen een vreselijk klimaat te verduren en worden ze bestookt door tienduizenden muggen, maar ze vinden ook geen mondvoorraad noch drinken meer, en tóch rukken ze op naar de verboden stad!

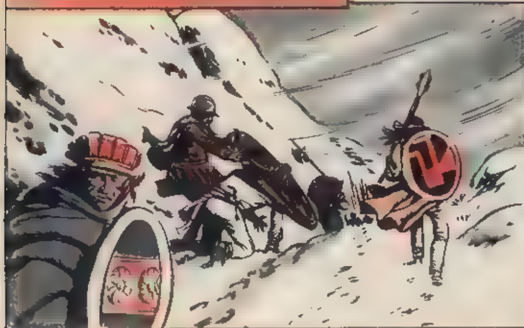

Een groep gewapende Totonakken voegt zich bij de Spanjaarden om hen te helpen als lastdragers en gidsen.

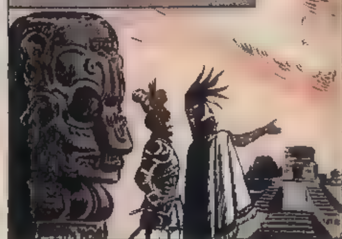
Na door die verzengende streken te zijn getrokken, moet het legertje de cordillera beklimmen, midden een ijzige wind

Maar eindelijk zien ze aan hun voeten de verboden Tenochtitlan liggen met haar 60 000 woningen in pyramidevorm .. Op 8 november 1519 ontmoeten zich daar twee beschavingen .

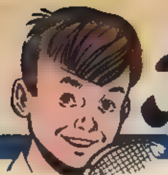

En zo veroverde Cortez na een tocht van drie lange jaren, voor zijn keizerlijke majesteit het onmetelijke rijk van de Azteken.

L. & F. FUNCKEN

Volgende week . BARNUM.

Einde

JARI EN DE KAMPIOEN

door RAYMOND REDING

Jari verklaart dat hij reeds lang weet, dat Jimmy een ernstig ongeluk heeft gehad en aan de handen gewond werd.

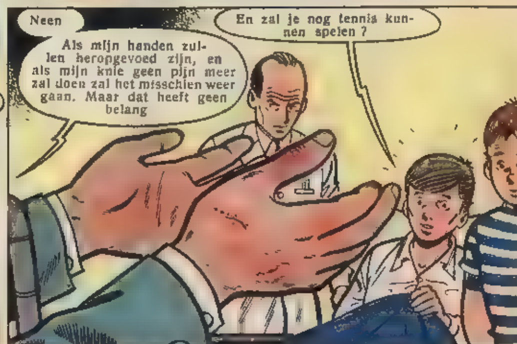

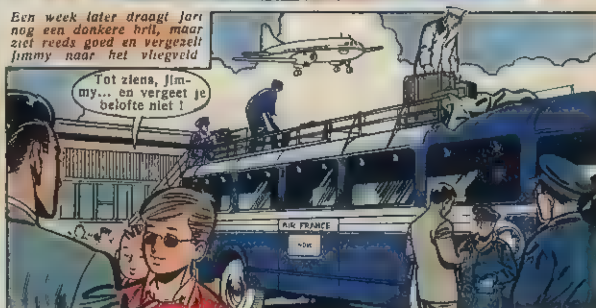

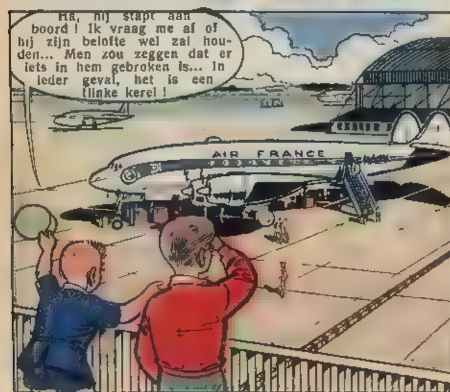

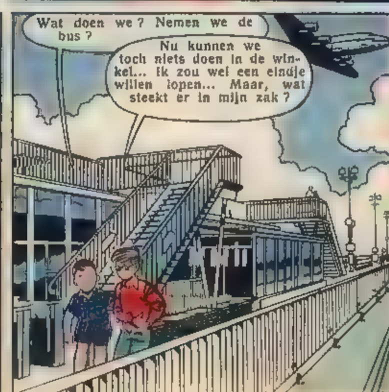

Een week later draagt Jari nog een donkere bril, maar ziet reeds goed en vergezelt Jimmy naar het vliegveld

De gids van SAN CARLOS

Een verhaal van Fr. d'Orgeval — Geïllustreerd door Fred Funcken

ALVADO keek rustig in het groene water van de stroom en zei

— Dat is onmogelijk, senor Overmorgen misschien of de dag nadien als het water gezakt is

— Ik wil deze avond vertrekken !

Ze bekeken elkaar uitdagend Het was niet de eerste keer dat Harry Burnay, leider van een studiemissie door een Amerikaanse maatschappij naar de Matto Grosso gezonden om er de goudaders te ontdekken en Salvado, de gids van San Carlos met elkaar twistten De dragers en de andere leden van het gezelschap mengden er zich gewoonlijk niet mee Ze keken zwijgend toe

— U hebt me gevraagd u naar Pacadeva te leiden Ik aanvaardde uw voorstel er draag thans de verantwoordelijkheid niet alleen voor uw leven, maar ook voor het leven van de mensen die u vergezellen e: van al de dragers Indien u iets van de streek kende, dan zoudt u weten dat de wateren van die Rio Iruyani in dit seizoer stijgen en dat heel de vallei blank staat zodra er een onweer losbreekt

— Indien wij onmiddellijk vertrokken waren, zouden wij nu reeds door de vallei zijn en hadden wij niets meer te vrezen Ik herhaal het dus nogmaals wij vertrekken deze avond Ik walg van gidsen die verhaaltjes verzinnen en die bang zijn voor een kleinigheid !

Salvado werd bleek

— Dan gaat u alleen zei hij Hier is uw geld Adieu, señor en dat God u bescherme !

Hij sprong op zijn muilezel en verdween in snelle draf

*

DE Boliviaan klopte zijn muilezel vriendschappelijk in de hals. Hij was tevreden omdat hij die vreemdeling had getoond dat hij geen slaaf was zelfs niet voor een handvol dollars

Toen de avond viel, deed een lichte bries de bladeren ritselen De lucht werd zwaar en drukkend De bergen lagen nu vlakbij en Salvado was er blij om eindelijk uit de moeras van slijk en groen te zijn

Hij keek naar de hemel waar zich purpere wolken vormden

— Er komt onweer ! mompelde hij

En inderdaad, Salvado had zich niet vergist. Hoge wolken stapelden zich op en in de verte rommelde de donder. Misschien hoorden Burnay en zijn gezelschap de donder nu nog niet, maar als zij de eerste regendruppels voelden, zouden ze misschien begrijpen wat er op til was

— En de Rio Iruyani !

De glimlach van Salvado verdween op slag Hij wist dat indien het heel de nacht regende, al de bergstromen buiten hun oevers zouden treden en hun waters in de Rio Iruyani zouden uitstorten Hij wist dat deze onrustwekkend zou stijgen en dat er bij het eerste morgenklaren van heel de vallei niets meer zou te zien zijn

— Santa Madre ! zei Salvado

Hij trok aan de teugels en de muilezel stopte, gehoorzaamde aan een lichte druk van de hand van zijn meester en draaide zich om Heel vlug galoppeerde Salvado terug in de richting van het woud Indien het onweer niet onmiddellijk met alle geweld losbarste, dan had hij nog drie kansen op tien om de onvoorzichtige Amerikaan en zijn volk te redden

*

TOEN de grijze morgen in de lucht hing kwam de magere gestalte van Salvado van tussen het groen en onder een pletsende regen te voorschijn. De ruiters die de achterhoede van de expeditie vormden juichten van blijdschap en riepen

DRAAI OM

De gids van SAN CARLOS

Vervolg van bladzijde 25

DE gids! De gids van San Carlos!

Burnay, die aan het hoofd reed, hoorde het lawaai en stopte

— Ha, daar ben je! riep hij woedend. Wij hebben je niet meer nodig, ga maar terug. Wij rijden recht naar de bergen die je ginds ziet

— U moet onmiddellijk omkeren!

— Wat, omkeren? Geen kwestie van!

— U moet onmiddellijk naar links afslaan.

Zonder verder op Burnay te letten, stak hij de hand op en riep:

— Hierheen, jongens! Hierheen! We moeten vijfhonderd meters terug rijden en dan links afslaan. Ik ben hier thans de leider!

— Wat zeg je daar?

Burnay kwam in de richting van Salvado en zijn ogen vonkten onheilspellend.

— Ik zei, dat ik hier thans de leider ben en wie mij niet wil volgen zal spoedig tot over de oren in het water zitten. Vooruit nu! Niemand mag zich een stap verwijderen van de groep. Wanneer een paard in het slijk wegzakt, moeten de twee die dichtstbij zijn het onmiddellijk te hulp komen. Wij hebben geen minuut meer te verliezen!

Hij zette zich aan het hoofd van de groep en gaf het startsein. Nog even aarzelden de gezellen en de dragers van Burnay, dan echter schaarden zij zich achter de gids

— Stop! Stop! huilde Burnay

Hij gaf zijn paard de sporen en kon in een ommezien de muilezel van Salvado voorbij steken. Opnieuw bekeken zij elkaar uitdagend en misprijzend. De Amerikaan schuimbekte van woede. De Boliviaan bleef kalm en er speelde een ironisch glimlachje om zijn mondhoeken.

— Maak onmiddellijk dat je weg komt: schreeuwde Burnay. Iedereen volge me! Wij rijden rechtdoor zoals ik het op mijn plan heb uitgestippeld. Ginds zijn de bergen, het is daarheen dat wij rijden!

Het antwoord daarop was een krachtige vuistslag van Salvado. Burnay, die zich daaraan niet had verwacht, tuimelde op de grond.

— En vooruit nu! riep Salvado. Vooruit of jullie verdrinken hier in de modder en het water!

Toen begon er een lange en vermoeiende rit onder de gietende regen. Salvado reed een eind vooraan. Hij kende zijn weg te midden van het uitgestrekt moeras. Eindelijk voelden zij dan vaste grond onder de hoeven van muilezels en paarden. De bodem steeg langzaam. Pas op dit ogenblik week de strenge uitdrukking op het gelaat van Salvado.

— Schep moed! Nog een uur en wij zijn op de hoogvlakte! Daar kan het water ons niet meer bereiken!. Is iedereen hier? En de chef?.

Burnay kwam een heel eind achteraan, zeer langzaam en van het hoofd tot de voeten vol slijk. Toen hij bij de groep was zei Salvado

— Señor, nu bent u op de goede weg. U rijdt voort tot op de hoogvlakte, dan slaat u naar het oosten af en u komt in Pacadeva. Thans hebt u geen water of geen modder meer te vrezen. Adios!

Hij groette en wou wegrijden, maar Burnay liet hem niet gaan.

— Je hebt me getoond hoe je je taak als gids ter harte neemt, zei hij. Wij hebben vertrouwen in je. Leid ons naar het doel en nooit zullen wij vergeten wat je voor ons hebt gedaan!

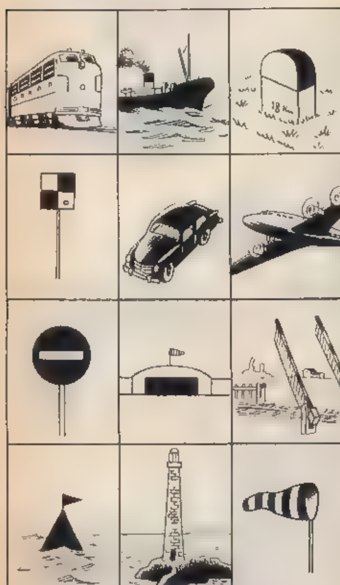
Salvado aarzelde nog, want de Bolivianen vergeten de belediging die hen werd aangedaan niet vlug. Burnay zag dat en hij stak de hand uit.

— Vergeef me, Salvado en blijf bij ons. Wij hebben je nog nodig!

Eensgezind en als het ware bevrijd van een grote last reden ze verder in de richting van de bergen. Nu en dan wendden zij het hoofd om en keken naar de moerassige vallei. Daar steeg het water met onrustwekkende snelheid en toen zij boven op de bergen waren, was heel de vallei, zo ver het oog reikte, nog slechts één zee van woelig en schuimend geelgroen water

HEB JE EEN GOED GEHEUGEN ?

BEKIJK nevenstaande tekening enkele minuten aandachtig, bestop ze dan en tracht al de tekeningen die je gezien hebt op te sommen. Je kan er een gezelschapsspelletje van maken Je kijkt samen met je vrienden naar de tekening, verbergt ze, en dan neemt iedereen potlood en papier en maakt een lijstje van de verschillende tekeningetjes Wie het volledige lijstje heeft, krijgt een beloning

DE ZONEN VAN LAMBIK

NIET TE VERWONDEREN

Burgemeester tot gast uit vreemde stad · Ik heb de eer en het genoegen u thans de oudste inwoner van ons dorp voor te stellen Hij werd geboren in 1854 en is schouwvager van beroep

Gast : O maar het is niet te verwonderen dat hij zo oud is , gerookt vlees bewaart langer '

GOEDE RAAD

Dokter : Volgde u m'n raad en hebt u met open venster geslapen ?

Patient : Ja dokter

Dokter : En u bent uw verkoudheid kwijt ?

Patient · Neen, dokter, niet m'n verkoudheid maar wel m'n portefeuille en m'n uurwerk '

SPOETNIK-TIJDPERK

Hoe heet een te vroeg geboren nikkertje ?

Een spoed-n.kkertje !

(Mopje ingezonden door E. Rijkmans, uit Meppel)

ELF TON MINISTERS

DAT Frankrijk onlangs de zoveelste regeringscrisis kende, heb je wel vernomen Een Frans humorist kommenteerde de zaak als volgt : « Na vele ingewikkelde berekeningen kwam ik tot de conclusie dat ons land héél véél ministers verslijt. Sedert het begin van de Vierde Republiek verbruikten we ministers voor een totaal gewicht van elf ton '

Moeten bij die ministers toch enkele « zwaargewichten » geweest zijn, hé ' »

DE TOEKOMST

— Wat voorspelt de toekomst ? vroeg de klant aan de waarzegster Deze laatste keek in haar kristalbol en sprak met diepe stem

· Ik zie... ik zie dat iemand in uw onmiddellijke omgeving een grote teleurstelling zal kennen op financieel gebied

— Dat klopt Ik wou u juist zeggen dat ik m'n portefeuille vergeten heb !

ONS KRUISWOORD

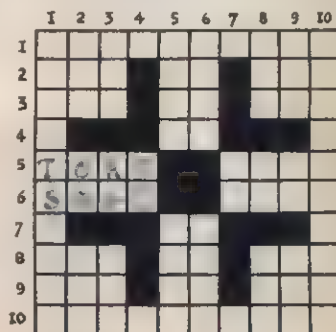
HORIZONTAAL

1. — Bloemvormig ornament in steen.
2. – Van veren wisselen - vervoermiddel gemeente in de prov. Luik (731 inw.)
3. — Hoeveelheid - « geef » op recepten Europeaan
4. — In orde
5. — Stier (in het Spaans) - Och kom gekheid !
6. Heidendicht - onbemiddeld, mager, armoedig.
7. — Geboortestad van Abraham
8. — Stad in Oud Palestina - soort onderwijs (afk.) — meisjesnaam
9. — Bid (latijn) - rivier in Friesland - tijdrekening
10. — Bedehuisje ter ere van O L.V

VERTIKAAL

1 — Godsdienst
2. Nederlands musicus (overl 1518) - Dominikaan (afk.) - vogel
3. Buiten - ambtshalve (afk) - dwaas
4. Domme mens
5. Licht huurrijtuigje - havenstad in Zweden
6. Zoutachtig, zilt - gezelschapskraa.
7 — In orde (afk)
8 Eilandengroep in Oost-Indië - zeegod - olm.
9. — Gemeente in Henegouwen (892 inw.) - bergplaats - jongensnaam (afk.)
10. — Foltertuig.

Oplossing van de rebus van vorige week : **UIT DE BLOEMEN WAARUIT DE BIJ HONING ZUIGT, ZUIGT DE SPIN VENIJN.**

DE ERFENIS VAN SIGURD

Harold kon een jongeman uit de handen van de Schotten bevrijden. Samen vervolgen zij hun weg.

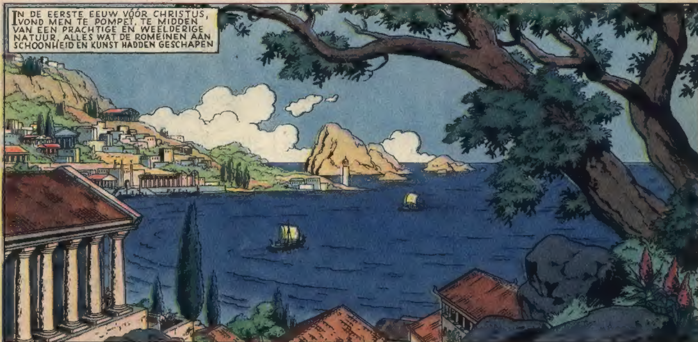
(Wordt voortgezet.)

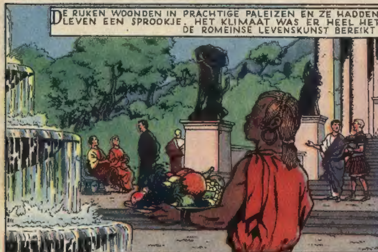

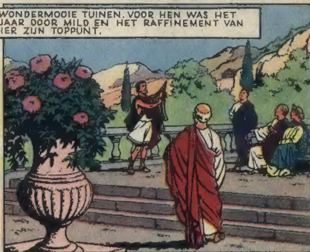
DE ZWARTE KLAUW

door J. MARTIN

(Wordt voortgezet.)

DE POST

Klassiek antwoord

TWEE Britse ministers reden per auto door Londen. Er hing een mist zo dik als erwtensoep en op een bepaald ogenblik wisten ze niet meer waar zij waren. Toen deed de minister, die de auto bestuurde, het venstertje open en vroeg aan een man die op de stoep voorbij ging:

— Mijnheer, kan u mij niet zeggen waar ik me hier bevind?

— In een auto! luidde het lakonieke antwoord en de man stapte verder.

Toen wendde de minister zich tot zijn kollega en zei:

— Kijk, dat was een klassiek antwoord, het antwoord dat je steeds weer in het Hoger- of Lagerhuis hoort: het was kort en vertelde naar zin en inhoud slechts datgene wat de vrager al te voren wist!

HET EIGENWIJZE LEEUWTJE

HET eigenwijze leeuwtje is de held van een leuke geschiedeis en meteen van een leuk boekje it de Rinkelbelreeks, uitgegeven oor Casterman. Je kan de gechiedenis aan kleine zus of broer oorlezen of vertellen terwijl jule beiden naar de amusante tekeingen kijken. Jullie zullen oniddellijk verslingerd zijn op dat igenwijze, quitige leeuwtje!

HIER SCHEERT MEN ZONDER ZEEP!

JIM FITZGERALD, een eerbiedwaardige Ier met een eerbiedwaardige baard van 65 cm was ziek en moest naar het hospitaal. En toen hij daar in een wit bed lag, kwam er een ziekenverpleger. Die nam de eerbiedwaardige baard van de eerbiedwaardige Ier in de ene en een schaar in de andere hand, drie knippen en de baard was rats weg... Jim, die zijn baard dertig jaar lang had laten groeien en met liefde had verpleegd zwoer, dat hij op de gevel van het ziekenhuis zou schilderen: « Hier scheert men zonder zeep »!

SPOKEN BRENGEN GELD OP

UIT de statistieken is gebleken dat spoken geld in de la brengen. Inderdaad, vele Amerikanen komen naar Groot Brittannië om eens een kasteel te kunnen zien waar het spookt en zij bieden grof geld aan om in zo'n spookkasteel te mogen overnachten. Het slot Windsor, waar drie en twintig spoken zouden zijn... heeft de laatste jaren geweldig veel aantrek, maar jammer genoeg heeft nog geen enkel toerist het geluk gehad één spook te zien.

EEN VLIEGENDE AUTO

EEN Amerikaanse maatschappij bouwde een vliegende auto die, naar verluidt, kortelings op de markt zou gebracht worden en niet veel meer zou kosten dan een gewone auto. De vliegende auto wordt in beweging gebracht door vier steunschroeven aan de hoeken van het chassis. Door de snelheid van de schroeven te regelen, kan de bestuurder zijn machine in drie richtingen voortbewegen. Er zijn twee motoren die onafhankelijk van elkaar kunnen werken en iedere motor kan de vier schroeven in beweging brengen. Met zo'n auto opstijgen of landen zou uiterst eenvoudig wezen.

OPGESLOTEN IN EEN VUILBAK

EEN 21-jarige Stockholmer, die al liftend op de autostrade naar huis trok, werd 12 uren in een vuilbak opgesloten vooraleer hij kon bevrijd worden. Het liften ging niet al te best en de jongen moest verscheidene kilometers te voet afleggen. Nadat hij enige tijd gemarsjeerd had, werd hij zo moe dat hij moest gaan liggen om te rusten. Het was stikdonker en het enige dat hij op de kop kon tikken als rustplaats was een vuilbak. Toen hij na een uiltje gevangen te hebben zijn schuilplaats weer wilde verlaten, stelde hij vast dat het deksel dichtgeklapt was. Uiteindelijk kon hij de aandacht van een boer op zich vestigen die het deksel wegnam.

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —

Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.

BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)

Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe

Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.

Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	Belgie	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. DEVEA

26-12-57

Publiciteit : PUBLI-Art

WIE DEZE BOEI KAN GRIJPEN...

IN Noord Duitsland, wij zullen de plaats niet noemen, ligt er een meer en aan dat meer staat er een paal waaraan een grote reddingsboei hangt. Onder de reddingsboei een schildje met volgende tekst: « Deze boei mag alléén door de drenkeling gegrepen worden ».

Of dat geen kleine vergissing is?...

CJON

DIERENVRIENDEN, PAS OP !

DIERENVRIENDEN, pas op! Kijk wat je de dieren geeft als je naar de dierentuin gaat en belet je buren de dieren iets te geven dat hun dood kan veroorzaken. In de zoo van Rome stierf een paar weken geleden een prachtige okapi en waarom ? Iemand had de arme okapi een zakdoek toegegooid. Deze wou de zakdoek opeten en stikte er in. Eveneens te Rome vochten twee apen met een mes dat een bezoeker in de kooi had geworpen. Beide dieren werden zwaar gewond. Zijn deze ongelukken niet erg jammer ? Wie van dieren houdt, gebruike zijn gezond verstand !

GROOTVADER GAAT WEER NAAR SCHOOL

TE Fukujama (Japan) volgde een zeventigjarige de lessen aan de hogeschool, behaalde een graad en werd door de jury hartelijk gefeliciteerd. Toen men hem vroeg waarom hij op zijn leeftijd weer naar school wou gaan, antwoordde hij :

— Vroeger heb ik nooit het belang en het nut van studies ingezien. Nu ik echter zie hoe flink mijn kleinzonen studeren, wou ik niet achter blijven !

DE PAARDETRAM VERDWIJNT

SEDERT 1883 zorgde een paardetram voor de verbinding tussen het centrum van Fintona, een stadje in het noorden van Ierland, en het op een mijl afstand liggende station. Dit is nu gedaan : de paardetram wordt vervangen door een electrische ! William McClean en zijn paard Dick deden gedurende vijftien jaar iedere dag trouwe dienst. William krijgt een pensioentje en Dick een groene weide waar hij in vrede z'n oude dag kan slijten.

HIJ REDDE VIER KINDEREN

RUDI Korotwitschka, een vijftienjarige jongen uit Beieren werd zo pas wegens dapperheid onderscheiden omdat hij vier kinderen van acht tot elf jaar uit de Isar-rivier redde. De kinderen konden geen van allen zwemmen. Is dat geen ware heldendaad

WAAR BEN JE REEDS MET DE PRIJSVRAAG VAN DE GOEDE FRANSE WIJN !

Want, als een trouwe lezer van KUIFJE, heb je er zeker aan deelgenomen !
De prijzen lonen de moeite :

CAMERA KODAK die een waarde heeft van .... 5.580 F.
Auto-radio's S.B.R. van ... 2.690 .F
Ajax fietsen van .... 2.250 F.
Helva uurwerken van ... 865 F.
Electrische treinen Rivarossi van 945 F.
Kampeertenten Governor van 650 F.
Geïllustreerde albums van de Lombard verzameling van .... 65 F.
Matchvoetballen van ...... 280 F.
De plaats ontbreekt om alle prijzen op te sommen !

In geval je, bij uitzondering, het nr 51 van « Kuifje » niet bezit, herinneren we er je aan dat het in dit nummer is, dat het reglement van de prijsvraag gepubliceerd werd.

Vergeet niet dat het antwoordformulier voor 8 januari moet gezonden worden naar : Propagandacomité voor de Goede Franse Wijn, Trierstraat, 49, Brussel

GOED NIEUWS !

VOLGENDE WEEK
een prachtig verhaal van een sportkampioen
DE GROTE MATCH

BINNEN TWEE WEKEN :
S.O.S. METEOREN
met Blake en Mortimer
door Edgar P. Jacobs
VERBODEN ZONE
met Pom en Teddy
door Frans Craenhals

BLAUW - WIT - ROOD

IN een lagere school ergens in Frankrijk moesten de leerlingen schriftelijk antwoorden op deze vraag : « Waarom zijn de kleuren van de Franse vlag blauw, wit en rood ? » Ziehier het antwoord van een twaalfjarige jongen : « Mijn vader zegt dat blauw, wit en rood de kleuren zijn van het ministerie van Financies. Blauw, want de brief die de belastingbetaler thuis krijgt is blauw. Wit zoals het gelaat van de belastingbetaler als hij het te betalen bedrag leest. Rood als het woedend gelaat van de arme duts als hij zijn centen moet neertellen.

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Kapitein Haddock maakt de lof van de vrede en de rust die hij op Molensloot zal weervinden...

